9వ అధ్యాయం - హజ్రత్ కాబ్ బిన్ మాలిక్ (రజి), ఆయన సహచరుల పశ్చాత్తాప వృత్తాంతం

1762. హజ్రత్ కాబ్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం :- నేను ఒక్క తబూక్ యుద్ధంలో తప్ప మరే యుద్ధంలోనూ దైవప్రవక్త (సల్లం)ను వదలి వెనకుండిపోలేదు. అయితే బద్ర్ యుద్ధంలో కూడా నేను పాల్గొనలేదు. బద్ర్ యుద్ధంలో పాల్గొనని కారణంగా దేవుడు ఏ వ్యక్తినీ ఆగ్రహించలేదు. బద్ర్ యుద్ధ సమయంలో దైవప్రవక్త (సల్లం) ఖురైషీయుల వర్తక బిడారాలపై దాడి చేయడానికి బయలుదేరారు. (అప్పుడు ఆయనకు యుద్ధం చేసే ఉద్దేశ్యం లేదు) కాని దేవుడు సమయం నిర్ణయించకుండా శత్రువుల్ని హఠాత్తుగా ముస్లింల ముందుకు తెచ్చి నిలబెట్టాడు. నేను ఉఖ్బా ప్రమాణం సందర్భంలో కూడా దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి వచ్చాను. అప్పుడు మేము ఇస్లాం స్వీకరిస్తామని ప్రమాణం చేశాము. ప్రజల దృష్టిలో బద్ర్ యుద్ధం ఉఖ్బా ప్రమాణం కన్నా విలువయినదైనప్పటికీ నాకు బద్ర్ యుద్ధం కంటే ఉఖ్బా ప్రమాణమే ఎంతో ప్రియమైనది.

(తబూక్ దండయాత్రలో పాల్గొనకపోవడానికి కారణమయిన) నా గాధ ఇలా ఉంది : తబూక్ దండయాత్రలో పాల్గొనకుండా వెనకుండిపోయిన రోజుల్లో నేను ఎంతో ఆరోగ్యంగా, సిరి సంపదలతో తులతూగుతూ ఉన్నాను. అంతకు ముందెన్నడూ నా దగ్గర రెండు ఒంటెలు కూడా ఉండేవి కావు. తబూక్ రోజుల్లో నా దగ్గర (అనేక సంపదలతో పాటు రెండు ఒంటెలు కూడా ఉన్నాయి. సాధారణంగా దైవప్రవక్త (సల్లం) యుద్ధం చేయడానికి ఎక్కడికయినా వెళ్ళదలచుకుంటే ఆ ప్రాంతాన్ని గురించి ఫలానా ప్రాంతమని ఖచ్చితంగా చెప్పకుండా అస్పష్టమైన మాటల్లో* చెప్పేవారు. దాని వల్ల ప్రజలు

★ ఇక్కడ మూలభాషలో 'తౌరియా' అనే పదం వచ్చింది. తౌరియా అంటే శాబ్దిక భాహ్యం ద్వంద్వార్థాన్ని కలిగించడం. పరిభాషలో తౌరియా అంటే ద్వంద్వార్థాన్నిచ్చే పదాన్ని వాడటం. ఇందులో ఒక అర్థం అత్యధికంగా ఉపయోగించబడేది. రెండో అర్థం తక్కువగా ఉపయోగించబడేది. దీన్నే తెలుగులో అస్పష్టమైన మాట అని అనువదించాము. తౌరియా పదాన్ని ఉపయోగించేటప్పుడు అది పైకి ఒక అర్థాన్నిస్తుంది. అయితే ఆ మాట చెప్పే వ్యక్తి దృష్టిలో దాని అర్థం మరొక విధంగా ఉంటుంది. (అనువాదకుడు)

ఆయన నిర్ణయించుకున్న ప్రాంతం కాకుండా మరో ప్రాంతమని భావించేవారు. అయితే తబూక్ దండయాత్ర కోసం ఆయన ప్రాంతం స్పష్టంగా నిర్ణయించారు. దాని సన్నాహాలు నడి ఎండాకాలంలో (తీవ్రమైన వేసవిలో) ప్రారంభించారు. సుదూర ప్రయాణం, జన సంచారం లేని, నీటి బొట్టు సయితం లభించని భయంకర మార్గం. శత్రు సంఖ్య కూడా అపారంగా ఉంది. అందువల్ల దైవప్రవక్త (సల్లం) ముస్లింలకు దండయాత్రను గురించి పూర్తి వివరాలు స్పష్టంగా చెప్పేశారు. యుద్ధ సన్నాహాలు పూర్తి చేసుకోవడానికి వీలుగా ప్రయాణ దిశ కూడా తెలియజేశారు.

ముస్లిం యోధులు వారి పేర్లు పుస్తకంలో నమోదు చేయడానికి వీలు లేనంత అత్యధిక సంఖ్యలో ఉన్నారు. అంచేత యుద్ధానికి ఎగనామం పెట్టదలచుకున్నవాడు, తనను గురించి దైవ సంకేతం ద్వారా దైవప్రవక్త (సల్లం)కు తెలియవస్తే తప్ప మరెవరికీ తెలియదని భావించగలిగేవాడు. కాని ముస్లిం యోధులెవరూ అలా చేయకుండా అమితోత్సాహంతో ఈ దండయాత్రకు సిద్ధమయ్యారు. ఈ యుద్ధం గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) నిర్ణయం తీసుకునేటప్పటికి తోటలలో కాయలు పండి కోతకు వచ్చాయి. ప్రతి వ్యక్తీ (ఆ వేసవిలో) నీడ పట్టున ఉండాలని కోరుకుంటాడు. అయితే దైవప్రవక్త (సల్లం) యుద్ధ సన్నాహాలు పూర్తి చేయడం వల్ల ఆయనతో పాటు ముస్లింలు కూడా ద్విగుణీకృత ఉత్సాహంతో యుద్ధ సన్నాహాలు పూర్తి చేసుకున్నారు. తోటి ముస్లింలతో పాటు నేను కూడా యుద్ధ సన్నాహాలు చేసుకుందామని భావించి ఉదయం (తోటకు) బయలుదేరేవాడ్ని. కాని సాయంత్రం తిరిగొచ్చిన తరువాత ఎలాంటి నిర్ణయం తీసుకోలేకపోయేవాడ్ని. 'వ్యవధి ఇంకా ఉంది కదా, సన్నాహాలు పూర్తి చేసుకోవడానికి నాకెంతో సమయం పట్టద'ని మనసులో అనుకునేవాడ్ని. ఈ విధంగా రోజులు గడచిపోసాగాయి. చివరికి ప్రజలు ప్రయాణ సన్నాహాలు పూర్తి చేసుకొని ఓ రోజు ఉదయం దైవప్రవక్త (సల్లం)తో కలసి బయలుదేరారు. నేనప్పటిదాకా ఎలాంటి సన్నాహాలూ చేసుకోలేదు. 'దైవప్రవక్త (సల్లం) బయలుదేరిన ఒకటి రెండు రోజుల తరువాతయినా సన్నాహాలు ముగించుకొని (వేగంగా వెళ్ళి) ఆయన్ని కలుసుకోగలను' అని మనసులో భావించేవాడ్ని. కాని ఆయన వెళ్ళిపోయిన తరువాత కూడా నా పరిస్థితి అలాగే ఉండిపోయింది. సన్నాహాలు చేసుకుందామని తలచి ఉదయం బయలుదేరేవాడ్ని. కాని సాయంత్రం తిరిగొచ్చి ఏమీ చేయలేకపోయేవాడ్ని. చూస్తూ చూస్తూ ఉండగానే ఈ విధంగా మరికొన్ని రోజులు గడచిపోయాయి. అటు ముస్లింలు చకచకా నడచి చాలా దూరం వెళ్ళిపోయారు. నేనెలాగయినా బయలుదేరి వారిని కలుసుకుందామని మళ్ళీ భావించాను. అప్పుడైనా అలా చేసి ఉంటే బాగుండేది. కాని నాకా అదృష్టం దక్కలేదు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) వెళ్ళిపోయిన తరువాత నేను (మదీనా) పట్నంలో తిరిగి చూస్తే నాకు కపట విశ్వాసులు, వృద్ధులు, బలహీనులు, పిల్లలు మాత్రమే (వీధుల్లో) కన్పించేవారు. దాంతో నాకు దుఃఖం ఉబికి వచ్చేది. అటు దైవప్రవక్త (సల్లం) కూడా తబూక్ చేరుకునేదాకా నా గురించి పట్టించుకోలేదు. తరువాత ఓసారి ఆయన తమ అనుచరుల మధ్య కూర్చుని "కాబ్ బిన్ మాలిక్ (రజి) ఏడి, రాలేదా?" అని అడిగారు. బనీసల్మా తెగకు చెందిన ఒకతను లేచి "దైవప్రవక్తా! స్వస్థత మరియు సిరిసంపదల తెరలు అతన్ని రాకుండా ఆపేశాయి. ఆ తెరల అంచుల్ని చూసుకుంటూ అతను మురిసిపోతున్నాడు" అని సమాధానమిచ్చాడు. హజ్రత్ ముఆజ్ బిన్ జబల్ (రజి) ఈ మాట విని "నువ్వు చాలా అన్యాయంగా మాట్లాడుతున్నావు. దైవప్రవక్తా! దైవసాక్షిగా చెబుతున్నాను. కాబ్ బిన్ మాలిక్ (రజి)లో మాకు మంచితనం తప్ప మరేమీ కన్పించలేదు" అని అన్నారు. ఈ మాటలు విని దైవప్రవక్త (సల్లం) మౌనంగా ఉండిపోయారు.

ఆ తరువాత ఓరోజు నాకు దైవప్రవక్త (సల్లం) దండయాత్ర నుంచి తిరిగొస్తున్నారని తెలిసింది. దాంతో నేను కంగారు పడిపోయాను. తీవ్రమైన ఆలోచనల్లో పడిపోయాను. కుంటిసాకులు వెతకడానికి ప్రయత్నించాను. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆగ్రహం నుండి తప్పించుకోవడానికి ఎలాంటి సాకు చెబితే బాగుంటుందా అని పరిపరి విధాలా ఆలోచించాను. ఈ విషయంలో నేను నా సన్నిహితులు, బంధువుల్లోని మేధావుల్ని కూడా సంప్రదించాను. కాని దైవప్రవక్త (సల్లం) మదీనాకు అతి సమీపంగా వచ్చారని తెలియగానే, నా మనస్సులోని సాకులు, కల్లబొల్లి ఆలోచనలన్నీ పటాపంచలయిపోయాయి. నేను అసత్యాలు, అభూత కల్పనలతో దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆగ్రహం నుండి తప్పించుకోవడం సాధ్యం కాదని భావించాను. ఏది ఏమయినా ఉన్నది ఉన్నట్లు నిజమే చెప్పాలని గట్టిగా నిర్ణయించుకున్నాను.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఓ రోజు ఉదయం వేళ పట్నంలో ప్రవేశించారు. ఆయన సాధారణంగా ప్రయాణం నుండి తిరిగొచ్చిన తరువాత ముందుగా మస్జిద్‌కు వెళ్ళి రెండు రకాతులు నమాజు చేస్తారు. ఆ తరువాత ప్రజలతో సమావేశమవుతారు. దాని ప్రకారమే ఆయన ఆ రోజు నమాజు చేసిన తరువాత ప్రజలతో సమావేశమయ్యారు. ఆయన్ని కలుసుకోవడానికి యుద్ధానికి వెళ్ళకుండా ఉండిపోయిన వారు రావడం ప్రారంభించారు. వారు ఒట్లు వేసుకొని మరీ రకరకాల సాకులు చెప్పడం మొదలెట్టారు. అలా సాకులు చెప్పిన వాళ్ళు ఎనభై మందికి పైగానే ఉన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం), వారు చెప్పిన సాకుల్ని ఒప్పుకున్నారు (కుంటి సాకులని నిరాకరించలేదు). వారి చేత ప్రమాణం చేయించుకున్నారు. వారి మనో సంకల్పాల సంగతి దేవునికి వదిలేసి, వారి మన్నింపు కోసం దుఆ చేశారు.

(చివరికి నా వంతు కూడా వచ్చింది) నేను దైవప్రవక్త (సల్లం) ముందుకు వెళ్ళి ఆయనకు సలాం చేశాను. ఆయన నన్ను చూసి చిరునవ్వు చిందించారు. అందులో ఆగ్రహ చిహ్నాలు లేవు. ఆయన 'ఇటురా' అన్నారు. నేను ఇంకాస్త ముందుకు వెళ్ళి ఆయన కెదురుగా కూర్చున్నాను. ఆయన నావైపు చూస్తూ "నీవు (యుద్ధానికి రాకుండా) ఎందుకు వెనకుండి పోయావు? స్వారీ జంతువుని కూడా కొన్నావు కదా!" అని అడిగారు.

దానికి నేనిలా అన్నాను : "ఔను, అందులో ఎలాంటి సందేహం లేదు. నేను దైవసాక్షిగా చెబుతున్నాను. మీ బదులు ఏ ప్రాపంచిక నాయకుడి ముందో సమాధానం చెప్పవలసి వస్తే, నేను తప్పకుండా ఏదో ఒక సాకు చెప్పి అతని ఆగ్రహం నుండి తప్పించుకోగలిగేవాడ్ని. మాట్లాడటం, వాటికి హేతువులు చూపడం నాకూ తెలుసు. కాని ఈ రోజు నేను మీ ముందు అబద్ధం చెప్పి మీ మెప్పు కూడా పొందగలిగితే ఆ తరువాత త్వరలోనే దేవుడు మీకు వాస్తవం తెలియజేస్తాడు. అప్పుడు మీరు మళ్ళీ నా మీద ఆగ్రహం వెలిబుచ్చుతారు. దానికి బదులు నేను ఉన్నది ఉన్నట్లు నిజం చెబితే మీకు నా మీద కోపం రావచ్చు గాని, దేవుడు మాత్రం నా బలహీనతను మన్నిస్తాడని నాకు ఆశ ఉంది. దైవసాక్షిగా చెబుతున్నాను. నాకెలాంటి ఇబ్బందులు ఆటంకాలు లేవు. పైగా నేను ఆర్థికంగా, ఆరోగ్యపరంగా ఇదివరకెన్నడూ లేనంత సుఖంగా, దృఢంగా ఉన్నాను. (అయినప్పటికీ నేను యుద్ధానికి బయలుదేరకుండా సోమరితనం వహించి పెద్ద తప్పు చేశాను)."

దైవప్రవక్త (సల్లం) నా సమాధానం విని "ఇతను చెప్పింది నిజమే" అని అన్నారు. తరువాత నా వైపుకు తిరిగి "సరే వెళ్ళు. నీ విషయంలో దేవుడు ఏదైనా ఆజ్ఞ పంపే వరకూ వేచి చూడు" అని అన్నారు. నేను లేచి అక్కడ్నుంచి వెళ్తుంటే, బనీ సల్మా తెగ వాళ్ళు కొందరు నా వెనకాల వచ్చి ఇలా అన్నారు: "నీవు ఈనాటి వరకూ ఏదైనా పాపం చేసినట్లు మేము చూడలేదు. అలాంటప్పుడు వెనకుండిపోయిన వారు చెప్పినట్లు నువ్వు కూడా దైవప్రవక్త (సల్లం)కు ఏదో ఒక సాకు ఎందుకు చెప్పలేదు? నీవు చేసిన ఈ పొరపాటుకు దైవప్రవక్త (సల్లం) చేసే మన్నింపు ప్రార్థన సరిపోదా?"

దైవసాక్షి! వాళ్ళు నన్ను ఎంతగానో నిందించారు. వారి నిందలకు తట్టుకోలేక నేనొక సందర్భంలో మళ్ళీ దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికెళ్ళి, నేను మీకు చెప్పినదంతా అబద్ధమనీ, (ఏదైనా సాకు చూపించి) చెబుదామని కూడా భావించాను. తరువాత నేను వారితో మాట్లాడుతూ "ఇలాంటి సమస్య నాతోపాటు మరెవరికైనా వచ్చిందా?" అని అడిగాను. దానికి వారు "ఇంకా ఇద్దరున్నారు. నువ్వు చెప్పినట్లే వారూ నిజం చెప్పారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) నుంచి నీకు లభించినటువంటి సమాధానమే వారిక్కూడా లభించింది" అని అన్నారు. "ఎవరు వారిద్దరూ?" అని నేను అడిగాను. "ఒకతను మురార బిన్ రబీయిల్ అమ్రి (రజి), రెండవతను హిలాల్ బిన్ ఉమయ్య వాఖిఫి (రజి)" అన్నారు వాళ్ళు. వారు ప్రస్తావించిన ఇద్దరు వ్యక్తులు బద్ర్ యుద్ధంలో పాల్గొన్నారు, చాల మంచివాళ్ళు. అందువల్ల ఈ వ్యవహారంలో నేను వారితోపాటు చేరి ఉండటం నాకు తృప్తినిచ్చింది. (అందుచేత నేను తిరిగి దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికెళ్ళి సాకు చెబుదామనుకున్న ఉద్దేశ్యాన్ని విరమించుకున్నాను) నేను (వాళ్ళ చెర నుండి విడిపించుకొని) ముందుకు సాగాను.

వెనకుండిపోయిన వారిలో మా ముగ్గురితో (మాత్రమే) ఎవరూ మాట్లాడకూడదని దైవప్రవక్త (సల్లం) ప్రజలను ఆదేశించారు. దాంతో జనం మాతో మాట్లాడకుండా దూరదూరంగా మసలుకోసాగారు. మా ముగ్గురి విషయంలో వారు చాలా మారిపోయారు. వారి ధోరణి చూస్తుంటే "నేను (నా స్వస్థలంలో గాకుండా) మరేదయినా కొత్త ప్రదేశంలో ఉన్నానా?" అన్పించింది నాకు. ఈ విధంగా మేము యాభై రోజులు గడిపాము.

నా సహచరులిద్దరు (ఈ పరిస్థితిని భరించలేక) విసిగిపోయి బయటకి రాకుండా ఇంట్లోనే కూర్చుండిపోయారు. ఇంట్లో కూర్చొని (రోయింబవళ్ళు) కన్నీరు మున్నీరుగా దుఃఖించసాగారు. నేను వారిద్దరికన్నా యువకుడ్ని, బలవంతుడ్ని. అందువల్ల నేను సంకోచించకుండా బయటికి వెళ్ళి తోటి ముస్లింలతో కలసి నమాజు చేసేవాడ్ని, వీధుల్లో తిరిగేవాడ్ని. అయితే నాతో ఏ ఒక్కరూ మాట్లాడేవారు కాదు. దైవప్రవక్త (సల్లం) నమాజు ముగిసిన తరువాత ప్రజలతో సమావేశమయ్యేటప్పుడు నేను ఆయన సన్నిధిక్కూడా వెళ్ళేవాడిని. నేను ఆయనకు సలాం కూడా చేసేవాడ్ని. దానికి ప్రతి సలాంగా ఆయన (సల్లం) పెదవుల్లో ఏదైనా కదలిక కన్పిస్తుందేమోనని ఎదురు చూసేవాడ్ని. ఆయనకు దగ్గరగా నిలబడి నమాజు చేస్తూ ఓర కంటితో ఆయన వైపు చూసేవాడ్ని. నేను ఎటూ చూడకుండా నమాజు పై దృష్టి కేంద్రీకరించినప్పుడు ఆయన నా వైపు చూసేవారు. నేను ఆయన వైపు చూడగానే ఆయన నా నుండి దృష్టి మరల్చి వేరే వైపుకు చూసేవారు.

ఈ విధంగా కొంత కాలం గడచిపోయింది. రాను రాను మా పట్ల ప్రజల వైఖరి కఠినమై జీవితం దుర్భరమయిపోయింది. అందువల్ల నేను ఒక రోజు అబూ ఖతాదా (రజి) ఇంటి ప్రహరీ గోడ దూకి లోపలికి వెళ్ళాను. అబూ ఖతాదా (రజి) నా పినతండ్రి కొడుకు; నా ప్రియమిత్రుడు కూడా. నేను అతనికి సలాం చేశాను. కాని దైవసాక్షి! అతను నాకు ప్రతి సలాం కూడా చేయలేదు. నేనతనితో "అబూ ఖతాదా (రజి)! దేవుని మీద ప్రమాణం చేసి అడుగుతున్నాను. నాకు దేవుని మీద, దైవప్రవక్త (సల్లం) మీద అభిమానం లేదని నీవు భావిస్తున్నావా, చెప్పు" అని అడిగాను. దానికీ అతను ఎలాంటి సమాధానం ఇవ్వలేదు. నేనతడ్ని మళ్ళీ అదే ప్రశ్న అడిగాను. అతను మళ్ళీ మౌనంగా ఉండిపోయాడు. నేను తిరిగి అదే ప్రశ్న అడిగాను. అప్పుడతను "దేవునికి, ఆయన ప్రవక్త (సల్లం)కే బాగా తెలుసు" అని అన్నాడు. ఈ మాట విని నాకు దుఃఖం పొర్లుకొచ్చింది. నేనిక చేసేది లేక తిరిగి గోడ దూకి బయటికి వచ్చాను.

ఓ రోజు నేను మదీనా వీధిలో నడచి వెళ్తుంటే సిరియా నుండి ధాన్యం అమ్ముకోవడానికి వచ్చిన ఒక రైతు కన్పించాడు. అతను నా గురించి "కాబ్ బిన్ మాలిక్ (రజి) ఇల్లెక్కడ?" అని అడుగుతుంటే ప్రజలు నా వైపు సైగ చేసి చూపించారు. అతను నా దగ్గరకు వచ్చి గస్సాన్ రాజు పంపిన ఒక లేఖ నా చేతికి అందించాడు. అందులో ఈ విధంగా ఉంది - "మీ ప్రవక్త గారు మిమ్మల్ని చాలా బాధ పెట్టినట్లు నాకు తెలిసింది. మీరిలా అవమానం పాలయి, నాశనం కావడానికి దేవుడు మిమ్మల్ని పుట్టించలేదు. కనుక మీరు మా దగ్గరికి రండి, మేము మీ స్థాయికి తగిన విధంగా మిమ్మల్ని సత్కరించి గౌరవిస్తాము."

నేనీ ఉత్తరం చదివిన తరువాత "ఇది కూడా నాకొక పరీక్ష అయింద"ని భావించి వెంటనే దాన్ని పొయ్యిలోకి విసరి కాల్చివేశాను.

యాభై రోజుల్లో నలభై రాత్రులు గడచిన తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గర్నుంచి ఒక వార్తాహరుడు వచ్చి "నీవు నీ భార్యకు కూడా దూరంగా ఉండాలని దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆదేశించారు" అని అన్నాడు. "నేనామెకు విడాకులివ్వాల్నా? లేక మరెలా చెయ్యాలి?" అని అడిగాను నేను. అతను "విడాకులివ్వనవసరం లేదు. ఆమెకు దూరంగా ఉండు, ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళకు" అని చెప్పాడు. ఇలాంటి ఆజ్ఞే నా సహచరులిద్దరికి కూడా జారీ చేయబడింది. నేను నా భార్యతో "నీవు నీ పుట్టింటికి వెళ్ళిపో. నా వ్యవహారంలో దేవుని ఆజ్ఞ వచ్చేవరకు నీవు అక్కడే ఉండిపో" అని అన్నాను.

అయితే హిలాల్ బిన్ ఉమయ్యా (రజి) భార్య దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికెళ్ళి "దైవప్రవక్తా! హిలాల్ బిన్ ఉమయ్యా (రజి) పండు ముసలివాడైపోయాడు. ఆయనకు సేవకులు కూడా ఎవరూ లేరు. నేనే ఆయనకు సేవ చేస్తున్నాను. ఈ పని కూడా చేయకూడదంటారా?" అని అడిగింది. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) "అది కాదు. నీవు అతని దగ్గరకు వెళ్ళకూడదని మాత్రమే చెబుతున్నాను" అని అన్నారు. ఆ మాటకు ఆమె "దైవసాక్షి! ఆయనకు ఆ ఆలోచనే లేదు. ఈ సంఘటన జరిగిన దగ్గర్నుంచి ఆయన పుట్టెడు దుఃఖంతో చాలా బాధపడుతున్నారు" అని అన్నది.

నా వంశస్థులు కొందరు ఈ సంగతి తెలిసి "దైవప్రవక్త (సల్లం) హిలాల్ (రజి) భార్యకు సేవ చేయడానికి అనుమతి ఇచ్చారు కదా! అలాగే నువ్వు కూడా దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికెళ్ళి నీ భార్య విషయంలో అనుమతి తీసుకుంటే బాగుంటుంది" అని సలహా ఇచ్చారు నాకు. కాని "దైవసాక్షి! నేను ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ దైవప్రవక్త (సల్లం)ను అనుమతి అడగను. నేను యువకుడ్ని (హిలాల్ (రజి) మాదిరిగా నేను ముసలి వాడ్ని కాను). అనుమతి అడిగితే ఆయన ఏం సమాధానం ఇస్తారో తెలియదు" అని అన్నాను నేను.

ఆ తరువాత మరో పది రోజులు గడచిపోయాయి. దైవప్రవక్త (సల్లం) మా ముగ్గురితో మాట్లాడవద్దని ప్రజలను ఆదేశించినప్పటి నుండి పూర్తిగా యాభై రోజులు గడచిపోయాయి. యాభయ్యో రోజు ఉదయం నేను మా ఇంటి కప్పుపై ఫజ్ర్ నమాజు చేసి కూర్చున్నాను. అప్పుడు నా పరిస్థితి దేవుడు (ఖుర్ఆన్‌లో) ప్రస్తావించినట్లు, నేను నా పట్ల విసిగిపోయాను. భూమి అంత విశాలంగా ఉన్నప్పటికీ నాకది ఎంతో ఇరుకైపోయింది. అంతలో సలా కొండ మీది నుంచి ఎవరో బిగ్గరగా కేకవేస్తూ "కాబ్ బిన్ మాలిక్! ఇక ఆనందోత్సవాలు జరుపుకో" అని అన్నారు. నేను వెంటనే నా ఆపద కాలం ముగిసిందని గ్రహించి, అప్రయత్నంగా సాష్టాంగపడ్డాను.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఫజ్ర్ నమాజు చేసిన తరువాత "దేవుడు వారి (ముగ్గురి) పశ్చాత్తాపాన్ని స్వీకరించాడ"ని ప్రకటించారు. ఈ ప్రకటన వినగానే ప్రజలు మాకు శుభాకాంక్షలు తెలియజేయడానికి (తండోపతండాలుగా) బయలుదేరారు. కొందరు నా సహచరులిద్దరి ఇండ్లకు వెళ్ళిపోయారు. ఒకతను గుర్రాన్ని దౌడు తీయిస్తూ నా వైపు రాసాగాడు. మరొకతను అస్లం తెగకు చెందిన వ్యక్తి తొందర తొందరగా ఒక కొండెక్కాడు. అతని కంఠ ధ్వని గుర్రం కన్నా వేగంగా వెడలి (నా కర్ణపుటాలకు తాకి)ంది. ఆ తరువాత అతను నా దగ్గరకు వచ్చాడు (అందరికన్నా ముందు) నాకు శుభవార్త తెలిపినందుకు బహుమతిగా నేనతనికి నా ఒంటి మీది బట్టలు తీసిచ్చాను. దైవసాక్షి! ఆ రోజు నా దగ్గర ఆ బట్టలు తప్ప మరేమీ లేవు. అందువల్ల నేను మరో జత బట్టలు అప్పుగా తీసుకొని తొడుక్కొని దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి బయలుదేరాను. దారిలో జనం జట్లు జట్లుగా ఎదురయి "శుభం నీకు. దేవుడు నీ పశ్చాత్తాపాన్ని స్వీకరించి నిన్ను క్షమించాడు" అని చెబుతూ పోయారు.

నేను మస్జిద్‌కు చేరుకున్నాను. అక్కడ దైవప్రవక్త (సల్లం) ప్రజల మధ్య కూర్చొని ఉన్నారు. హజ్రత్ తల్హా బిన్ ఉబైదుల్లా (రజి) నన్ను చూడగానే పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి నాకు శుభాకాంక్షలు తెలిపారు. దైవసాక్షి! ముహాజిర్ ముస్లింలలో తల్హా (రజి) తప్ప మరెవరూ ఆ విధంగా లేచి నా వైపుకు రాలేదు. ఆయన ప్రవర్తనను నేనెన్నటికీ మరువలేను.

నేను వెళ్ళగానే దైవప్రవక్త (సల్లం)కు సలాం చేశాను. ఆయన వికసించిన ముఖారవిందంతో "ఈ రోజు నీకు శుభం కలుగు గాక! నీవు పుట్టిన రోజు నుంచి నేటి వరకు జరిగిపోయిన రోజుల్లో ఈ రోజు నీ కోసం ఎంతో శ్రేష్ఠమైన రోజు" అని అన్నారు సంతోషం వెలిబుచ్చుతూ. అప్పుడు నేను "దైవప్రవక్తా! ఈ క్షమాభిక్ష నాకు మీ తరపున లభించిందా లేక దేవుని తరపున లభించిందా?" అని అడిగాను. దానికి ఆయన "నా తరపున కాదు, దేవుని తరపు నుండే వచ్చింది" అని అన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) సంతోషంగా ఉన్నప్పుడు ఆయన ముఖ వర్ఛస్సు పున్నమి చంద్రునిలా మెరసిపోతూ ఉంటుంది. దాన్ని బట్టి మేము ఆయన చాలా సంతోషంగా ఉన్నారని భావించేవాళ్ళము.

నేను దైవప్రవక్త (సల్లం) ముందు కూర్చొని "దైవప్రవక్తా! నాకీ క్షమాభిక్ష లభించినందుకు కృతజ్ఞతగా నేను నా ఆస్తి నంతటినీ దేవుని కోసం దైవప్రవక్త (సల్లం) కోసం దానం చేయాలను కుంటున్నాను" అని అన్నాను. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ మాట విని "అంతా వద్దు. కొంత ధనం నీ దగ్గర పెట్టుకుంటే మంచిది" అని అన్నారు. "సరే, ఖైబర్‌లో నాకు లభించిన వాటాను నేను అట్టిపెట్టు కుంటాను" అన్నాను నేను. ఆ తరువాత నేను "దైవప్రవక్తా! నేను నిజం చెప్పినందుకు దేవుడు నాకు విముక్తి కలిగించాడు. అందుచేత నేనిక జీవించి ఉన్నంత కాలం ఎల్లప్పుడు నిజమే చెబుతుంటానని ఈ శుభ తరుణంలో వాగ్దానం చేస్తున్నాను. దైవసాక్షి! కేవలం నిజం చెప్పిన కారణంగా దేవుడు నన్ను కటాక్షించినంతగా మరే ముస్లింని కటాక్షించి ఉండడని నేను భావిస్తున్నాను. ఈ వ్యవహారంలో దైవప్రవక్త (సల్లం) ముందు ఉన్నది ఉన్నట్లు నిజం చెప్పిన రోజు నుంచి ఈనాటి వరకు నేను ఎప్పుడూ కావాలని అబద్ధమాడలేదు. ఇక ముందు కూడా బ్రతికి ఉన్నంత కాలం నేను అబద్ధమాడకుండా దేవుడు నన్ను రక్షిస్తూ ఉంటాడని ఆశిస్తున్నాను.

దేవుడు (ఈ సంఘటన గురించి) దైవప్రవక్త (సల్లం) పై ఈ క్రింది సూక్తుల్ని అవతరింపజేశాడు: "దేవుడు తన ప్రవక్త (సల్లం)ను, కష్టకాలంలో ఆదుకొని అతనికి తోడుగా నిలిచిన ముహాజిర్‌లను, అన్సారులను మన్నించాడు. వారిలో కొందరి హృదయాలు అపమార్గం వైపుకు మొగ్గినప్పటికీ (అటువైపు పోకుండా ప్రవక్తకు మాత్రమే తోడుగా నిల్చున్నందున) వారిని దేవుడు క్షమించాడు. నిస్సందేహంగా దేవుడు వారి విషయంలో అపార వాత్సల్యంతో, అమితమైన దయతో వ్యవహరించాడు. ఇక వ్యవహారం వాయిదా వేయబడిన ఆ ముగ్గురిని కూడా దేవుడు క్షమించాడు. భూమి ఎంతో విశాలంగా ఉన్నప్పటికీ అది వారికి చాలా ఇరుకయిపోయింది. చివరికి వారి ప్రాణాలే వారికి భారమయిపోయాయి. దేవుని పట్టు నుండి తప్పించుకోవడానికి స్వయంగా ఆయన కారుణ్య ఒడి తప్ప ఎలాంటి ఆశ్రయం లేదని వారు తెలుసుకున్నారు. అప్పుడు దేవుడు వారు తన వైపుకు మరలి వచ్చేందుకుగాను దయతో వారివైపుకు మరలాడు. నిస్సందేహంగా దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (కనుక) విశ్వాసులారా! దేవునికి భయపడండి. సత్యవంతులకు తోడ్పడండి."

(దివ్య ఖుర్‌ఆన్ : 9:117-119)

దైవసాక్షిగా చెబుతున్నాను. ఇస్లాం స్వీకరణ భాగ్యం ప్రసాదించిన తరువాత దేవుడు నాకు

చేసిన ఉపకారాలలో దైవప్రవక్త (సల్లం) ముందు ఆయన నాకు ప్రసాదించిన 'నిజం చెప్పే సద్బుద్ధి' ఎంతో గొప్ప ఉపకారం. నా దృష్టిలో దీనికి మించిన మహోపకారం లేదు. ఆయన నాకు అబద్ధం నుండి రక్షించాడు. నేనొక వేళ అబద్ధమాడితే ఇతరుల (కపట విశ్వాసుల) మాదిరిగా నేను సర్వనాశనమయ్యేవాడ్ని. వారు అబద్ధమాడి (పరలోకం దృష్ట్యా) సర్వనాశనమయ్యారు. దేవుడు (తన గ్రంథంలో వారిని గురించి తీవ్రమైన పదాలను అవతరింపజేశాడు. అంతటి తీవ్రమైన పదాలను మరెవరి గురించీ అవతరింపజేయలేదు. ఆ దైవ సూక్తులు ఇలా ఉన్నాయి :

"నీవు (యుద్ధం నుండి) తిరిగొచ్చిన తరువాత వారు నీ దగ్గరకు వచ్చి, దేవుని మీద ప్రమాణం చేసి మరీ రకరకాల సాకులు చెబుతారు. నీవు వారిపట్ల చూచీ చూడనట్లుగా (స్థూల దృష్టితో) వ్యవహరిస్తావని. కనుక నీవు వారిని అసలు పట్టించుకోకు. ఎందుకంటే వారొక మాలిన్యం వంటి వారు. వారి అసలు స్థానం నరకం. వారి దుష్ట సంపాదనకు ప్రతిఫలంగా అదే వారికి లభించే మహాభాగ్యం! నీవు వారి పట్ల సంతృప్తి పడతావని వారు నీ దగ్గరకు వచ్చి (ఇలా) ప్రమాణాలు చేస్తారు. కాని నీవు వారి పట్ల సంతృప్తి చెందినా దేవుడు మాత్రం అలాంటి దుర్మార్గుల పట్ల ఎన్నటికీ సంతృప్తి చెందడు" (9: 95, 96).

దైవప్రవక్త (సల్లం) మా ముగ్గురి వ్యవహారాన్ని వాయిదా వేసి, అసత్య ప్రమాణాలతో సాకులు చెప్పిన వారి వ్యవహారాన్ని పరిష్కరించారు. వారి చేత ప్రమాణం చేయించి, వారి పాప మన్నింపు కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించారు. మా వ్యవహారాన్ని మాత్రం తాత్కాలికంగా నిలిపివేశారు. చివరికి మా వ్యవహారాన్ని దేవుడు (స్వయంగా) పరిష్కరించాడు. ఆయన (తన గ్రంథంలో) ఇలా పేర్కొన్నాడు : "వ్యవహారం వాయిదా వేయబడిన ఆ ముగ్గురిని కూడా దేవుడు క్షమించాడు". ఈ సూక్తిలో "ఖుల్లిఫూ" అనే పదానికి అర్థం, వారు యుద్ధానికి బయలుదేరకుండా వెనకుండి పోయేలా చేయబడ్డారు అని కాదు. వారిని (తాత్కాలికంగా) వదలెయ్యడం జరిగిందని, వారి వ్యవహారం వాయిదా వేయబడిందని, ప్రమాణం చేసి సాకులు చెప్పిన వారి కారణాలను అంగీకరించడం జరిగిందని దీని అర్థం.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం - మగాజి, 79వ అధ్యాయం - హదీసి కాబ్ బిన్ మాలిక్ (రజి) వ ఖొలిల్లాహి అజ్జ వజల్ల (వ అలస్సలాసతిల్లజీన ఖుల్లిఫూ)

Visit http://Teluguislam.net for Authentic Telugu Islamic Resources